

надписа на гроба Матеса Кантакузенова Палеологова, съпруга на Михаила, синъ на царь Асѣня, дѣдо Димитраки казва:

„Надписътъ гласи: „Тукъ почива рабиня Божия Палеологова“. Този надписъ е на грѣцки. Матеса Кантакузенова коей гробъ се види въ развалена черква града Месемврия, била дѣщаря самодѣржавца Андроника Палеолога, назована Мария, бракосочетавша се въ 15 лѣто возрастъта си съ Михаила сына Асѣня Царя Мисии и Болгарий и послѣ смъртъта на мѫжа си, облѣкша иночесій чинъ, преименува се Матеса. Тѣзи два дома бѣха съпрежени сватосвомъ и отъ Кантакузеновци и Палиолози.

„Това последно разяснение не ми е явно, дали тамо негде си е било записано или отъ сневшаго тия стари надписи е прибавено. Но види се да е прибавено, защото въ истая записка се казва. „Тѣзи сѫ съобщения господину А. Дукевичу въ 1854 г. априль 18, отъ господина Тодора Карагьозоолу отъ Месемврия, кой ги е почерпалъ въ 1827 г. въ Цариградъ отъ блаженѣшаго Синайскаго Константина. Между бѣлгарски святыи се поменува и царь Михаилъ бѣлгарски. Между Византійское императорско домородство е имало и Асѣновска фамилія, коїя е траяла до падания и истребления империи.“

Отъ тази бележка е видно, че нѣкой си Тодоръ Карагьозоолу отъ Месемврия въ 1827 г. е можалъ да събере въ Цариградъ нѣкои данни отъ блаженѣ Синайски Константинъ, които данни Тодоръ Карагьозоолу ги е съобщилъ въ 1854 г. на А. Дукевичъ, а този последниятъ съ записка ги съобщилъ на дѣда Димитраки.

Заслужава да се отбележи, че надгробниятъ надписъ на съпругата на Михаила царь Асѣновъ е писанъ на грѣцки, а не на бѣлгарски.

2. Въ друга една бележка отъ дѣдо Димитраки четемъ:

„Навеждамы и следное съборно дѣяніе о бракосочетанію Андроника, по старшаго сына Иоанна Палеолога съ Кераца, дѣщеря болгар-гарскаго царя I. Александра:

† Πρᾶξις συνοδοκὴ ἡ γεγονιᾶ περὶ τῆς συμπενφερίας τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων, Ιωάννη τοῦ Παλαιολόγου, καὶ τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κῦρο Ιωάννου Ἀλεξανδρού τοῦ Ἀσάνη, ἐπὶ τε τῷ βασιλεῖα κῦρο Ἀνδρονίκῳ, τῷ διω τοῦ βασιλέως Παλαιολόγου καὶ τῇ ψυχαρὶ τοῦ βασιλέως τῶν Βουλγάρων.

† Μηνὶ αὐγούστῳ ιε, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ἵνδ-ης, ἔτονς εονῖγον, συνήλθομεν πάντες δι κατὰ τήν θεοδόξαστον, θεοφήλακτον καὶ θεομεγάλοντον Κονσταντινούπολιν ἀρχειαρχεῖς μετὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου, τοῦ οικουμενικοῦ πατριάρχου, δρισμῷ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν εὐθεντού καὶ βασιλέως καὶ ποινῶς συνδιεσκεψάμεθα περὶ τῆς συμπενφερίας καὶ πράξεως, ἔτι δὲ καὶ λαπῆς καταστάσεως τῆς γεγονίας μεταξύ τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ ψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κῦρο Ιωάννου Ἀλεξανδρού τοῦ Ἀσάνη, ἐπὶ τε τῷ κραταιῷ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν αυθέντῃ καὶ βασιλεί, κῦρο Ἀνδρονίκῳ τῷ Παλαιολόγού. καὶ τῇ ψηχαρὶ τοῦ ψηλοτάτου βασιλέως τῶν Βουλγάρων, κυρᾶ Κροάτѣ.

† Ἐνδεν τοι καὶ ἰδόντες τοῦς προβάντας ὄρκους πάρο ἀμφοτέρων καὶ αναλογισάμεναι καὶ κοίναντες εἰς ὅσην ἀφορᾷ τοῦ το ποιητὴν σύστασιν καὶ ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, Ρωμαίον καὶ Βουλ-